

ประวัติอดีตเสด็จ

ประวัติสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

วัดสระต้อ ต.ท่าหลวง อ.ท่าเรือ จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร. ๐๓๕-๘๐๒๖๒๐ www.watsatue.com

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี)
วัดระฆังโฆสิตารามวรมหาวิหาร

“ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ แต่เดิมมาโมมก็ได้มีจิตศรัทธาเลื่อมใส และได้ถึงพระรัตนตรัย เป็นสรณะด้วยวิธีนั้นๆ อยู่แล้ว บัดนี้ โมมได้เถลิงถวัลย์ราชสมบัติบรมราชาภิเษกแล้ว จึงยอม มอบตัว แต่พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า และพระสงฆ์เจ้า ก็จะได้รับจัดการในความคุ้มครอง รักษาพระพุทธศาสนาโดยชอบธรรมตลอดไป ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงทรงจำไว้ด้วยดีว่า โมมเป็นพุทธศาสนูปถัมภกเกิด”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

ประวัติวัดสระต้อ ประวัติสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

วัดสระต้อ ต.ท่าหลวง อ.ท่าเรือ จ.พระนครศรีอยุธยา
โทร. ๐๓๕-๘๐๒๖๒๐ www.watsatue.com

สารบัญ

หน้า

ประวัติวัดสะตือ	๕
ประวัติเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)	๑๓
การก่อสร้างพระพุทธรไสยาสน์	๑๕
สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) กับการเลิกทาส	๑๙
บุคคลสำคัญที่มาเยือนวัดสะตือ	๒๓
งานประจำปีวัดสะตือ	๒๖
การเดินทางมาวัดสะตือ	๒๙
แผนที่การเดินทางมาวัดสะตือ	๓๑
พระคาถาชินบัญชร โดย สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)	๓๓
คำกลอนประวัติพระพุทธรไสยาสน์	๓๗

วัดสะตือ พุทธไสยาสน์
วัดพัฒนาวัดอย่าง พ.ศ. ๒๕๑๕
ศ. ทำหลวงอ.ทำเรื่อง พระนครศรีอยุธยา

ประวัติวัดเสตือ พระพุทธไสยาสน์

วัดเสตือ สร้างขึ้นเป็นวัดนับแต่ พ.ศ. ๒๔๐๐ เดิมตั้งอยู่ทางทิศเหนือขึ้นไปไม่กี่ไมล์ ที่เรียกว่า วัดเสตือ เพราะมีต้นเสตือใหญ่เป็นนิมิต ต่อเมื่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ได้มาดำเนินการสร้างพระพุทธไสยาสน์แล้ว วัดเสตือจึงได้ย้ายมาตั้งที่บริเวณพระนอนนี้ และเรียกนามตามชื่อตำบลว่า “วัดท่างาม” กาลต่อมา สมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง รัชกาลที่ ๕ ได้เสด็จไปทรงนมัสการพระพุทธบาท ได้เสด็จขึ้นที่ท่าตำบลนี้ ๒ ครั้ง แต่นั้นมาจึงเรียกตำบลว่า “ตำบลท่าหลวง” และเรียกนามวัดว่า “วัดท่าหลวง” แต่ต่อมากลับไปเรียกว่า “วัดเสตือ” ตามนามเดิมอีก ซึ่งยุติต้องกันกับการเสด็จประพาสต้นครั้งที่ ๒

ตามจดหมายเหตุรัชกาลที่ ๕ ระบุไว้ตอนหนึ่งว่า “วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๒๕ (พ.ศ. ๒๔๔๙) ได้กินข้าวกลางวันที่วัดท่างาม ทรงทำครัวและเสวยที่ตรงบริเวณใต้เศียรพระนอนใหญ่ และที่เรียกกันว่า ท่าหลวง นั้นเกิดขึ้นใหม่ เพราะพระจุลจอมเกล้าฯ เสด็จมานมัสการรอยพระพุทธบาท ๒ ครั้ง ขึ้นที่ท่างามทั้ง ๒ ครั้ง” ตามพระราชนิพนธ์

รัชกาลที่ ๕ ในจดหมายเหตุเรื่องเสด็จประพาสต้น ครั้งที่ ๒ วัดท่างาม
ดังกล่าวนั้นหมายถึง “วัดสะตือ” ในปัจจุบัน และที่วัดนี้มีโรงเรียน
ประถมศึกษาของทางราชการ ตั้งอยู่ในบริเวณที่ดินของวัด วัดสะตือ
ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งหลังวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ.๒๔๙๘
เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๔ เมตร

เจ้าอาวาสตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เท้าที่ค้นคว้าได้ มีจำนวน ๘ รูป คือ

รูปที่ ๑ หลวงพ่อกลอย (ไม่ทราบของท่านมาจากไหน)

รูปที่ ๒ หลวงพ่อสุข (บ้านเดิมอยู่ท่าหลวง)

รูปที่ ๓ พระอาจารย์มา (บ้านเดิมอยู่ท่างาม)

รูปที่ ๔ พระอุปัชฌาย์บัตร์ จนทโชติ เจ้าคณะตำบลจำปา
บิตามารดาของท่านเป็นชาวเวียงจันทน์อพยพมาอยู่ตำบลนี้ เดิมอุปสมบท
อยู่วัดบ้านคร้ว ตำบลบ้านคร้ว อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี
(พระสุวรรณวิมลศีล เจ้าคณะจังหวัดอยุธยาองค์แรกนิมนต์มาเป็น
เจ้าอาวาส) พ.ศ. ๒๔๔๘ - ๒๔๙๕ อายุ ๘๗ พรรษา ๖๖

รูปที่ ๕ พระครูพุทธไสยาภิบาล น.ธ.เอก เจ้าคณะตำบลจำปา
ตำบลท่าหลวง ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๙๗-๒๕๓๗ ในวันที่ ๑๓
พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ทางคณะสงฆ์ ได้แต่งตั้งพระครูปัญญาวุฒิกุล
(จ่าย ปัญญาวุฑโฒ) มาเป็นผู้รักษาการแทนเจ้าคณะอำเภอท่าเรือ และ
มาจำพรรษาอยู่ที่วัดสะตือจนมรณภาพ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๐๙

รูปที่ ๖ พระอธิการทองคำ คัมภีร์ปัญญา (ทองคำ อินทโชติ)
น.ธ. เอก พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๔๒

รูปที่ ๗ พระมหาจำรัส कुตตสีโล พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๘

รูปที่ ๘ พระครูปริยัตยาธิคุณ เจ้าคณะอำเภอท่าเรือ พ.ศ.
๒๕๔๘ - ปัจจุบัน

วัดเสด็จ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๐ บ้านท่างาม หมู่ที่ ๖ ตำบลท่า
หลวง อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย
พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบตั้งอยู่ริมแม่น้ำป่าสัก ตามหลักฐานเดิมวัดมีพื้นที่
ประมาณ ๓๗ ไร่ แม่น้ำป่าสักได้กลืนที่ดินวัดแห้งเหี่ยวไปทีละนิดทีละ
หน่อย ตั้งแต่สร้างเขื่อนพระราม ๖ เป็นต้นมา ที่ดินหน้าวัดหายไป
ประมาณ ๒๐ ไร่ เมื่อทางกรมที่ดินออกโฉนดที่ดินวัดให้ใหม่ เหลือ
ที่ดินซึ่งมีเนื้อที่เพียง ๑๕ ไร่ ๑ งาน ๘๐ ตารางวา เลขที่โฉนดที่ดิน
๗๐๗๑ เลขที่ดิน ๖๙๙ อาณาเขต ทิศเหนือยาว ๒๔๐ เมตร ติดต่อกับ
ที่ตั้งบ้านเรือนของประชาชน ทิศใต้ยาว ๔๐ เมตร ติดต่อกับที่ตั้ง
บ้านเรือนของประชาชน ทิศตะวันออกยาว ๑๖๐ เมตร ติดต่อกับ
แม่น้ำแควป่าสัก ทิศตะวันตกยาว ๒๔๐ เมตร ติดต่อกับถนนเข้าหมู่บ้าน

อาคารเสนาสนะต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย พระอุโบสถ กว้าง ๘
เมตร ยาว ๒๒.๙๐ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๔๙๘ โครงสร้างคอนกรีต
เสริมเหล็กและดำเนินการบูรณะซ่อมแซมโดย พลตรีมนูญกฤษ
รูปขจร ในครั้งที่ ๑ ซึ่งบ้านเกิดอยู่หลังองค์พระพุทธรูปไสยาสน์ และในปี
พ.ศ. ๒๕๔๓ พระอธิการทองคำ คัมภีร์ปัญโญ เจ้าอาวาสในขณะนั้น
ได้ทำการบูรณะโดยกรมศิลปากรเป็นผู้ควบคุมการบูรณะ ศาลาการเปรียญ
เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๑๒.๗๕ เมตร ยาว ๒๑.๕๐ เมตร
สร้าง พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นอาคารคอนกรีต สูงใหญ่ ๒ ชั้น หอสวดมนต์
กว้าง ๙.๕๐ เมตร ยาว ๑๘.๕๐ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นอาคาร

คอนกรีต ๒ ชั้น **กุฏิสงฆ์** จำนวน ๗ หลัง เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ **หอนั่น** เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก นอกจากนี้มี **วิหาร** กว้าง ๗.๘๐ เมตร ยาว ๒๐.๙๐ เมตร ซึ่งสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย มีรูปทรงเป็นเรือสำเภา สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้พักอาศัยเมื่อคราวมาคุมการก่อสร้างองค์พระพุทไสยาสน์ และได้มีการบูรณะขึ้นใหม่โดยพลเอกสำราญ แพทยกุล เป็นผู้บริจาคงบประมาณ

วิหาร กว้าง ๗.๘๐ เมตร ยาว ๒๐.๙๐ เมตร ซึ่งสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย มีรูปทรงเป็นเรือสำเภา สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้พักอาศัยเมื่อคราวมาคุมการก่อสร้างองค์พระพุทไสยาสน์

ศาลาдинหรือวิหารสมเด็จพระ หลังเดิมเป็นอาคารไม้โปร่งมุงด้วยสังกะสี ลักษณะการก่อสร้างใช้สลักเดียวแทนตะปู สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้มาพักอาศัยเมื่อคราวมาคุมการก่อสร้างองค์พระพุทธรูปไสยาสน์ ต่อมาได้มีการปรับปรุงและก่อสร้างวิหารคู่เป็นอาคารชุดเชื่อมต่อกับศาลาдин **ศาลาน้ำ**หรือศาลาริมแม่น้ำป่าสัก **เจดีย์**ย่อมุมไม้สิบสอง ตั้งอยู่บริเวณเศียรองค์พระพุทธรูปไสยาสน์ **หอรบขัง**คอนกรีตเสริมเหล็ก สร้าง พ.ศ. ๒๕๑๓ **ศาลาบำเพ็ญกุศล** เป็นศาลาคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว ๑ หลัง ศาลาไม้ชั้นเดียว ๑ หลัง และ**ฌาปนสถาน** ซึ่งปรับปรุงใช้เป็นเตาน้ำมันเป็นวัดแห่งแรกในอำเภอท่าเรือเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม **ศาลาจำหน่ายวัตถุมงคล** สร้าง วางศิลาฤกษ์โดยพลอากาศเอกมนัส รูปขจร พ.ศ. ๒๕๔๐ **เขื่อน**คอนกรีตเสริมเหล็กกันดินพัง ริมแม่น้ำป่าสัก ของเดิมสร้างในสมัยพระครูพุทธรูปไสยาภิบาล และสร้างเขื่อนเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๘ ในสมัยพระครูปริยัตยาธิคุณ ใช้งบก่อสร้างและซ่อมแซม ๖,๐๓๑,๐๘๘ บาท ก่อสร้าง**โรงอาหาร** พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้งบ ๘๙๖,๐๑๐ บาท **ห้องน้ำห้องสุขา** พระครูปริยัตยาธิคุณ ได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นห้องน้ำในระดับ ๕ ดาว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ใช้งบก่อสร้าง ๔,๕๓๑,๔๑๐ บาท

วิหารคู่หรือศาลาติน หลังเดิมเป็นอาคารไม้โปร่งมุงด้วยสังกะสี ลักษณะการก่อสร้างใช้สลักเดือยแทนตะปู สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้มาพักอาศัยเมื่อคราวมาคุมการก่อสร้างองค์พระพุทไธยาสน์

สำหรับปูชนียสถานและปูชนียวัตถุ มี **พระประธาน**ในพระอุโบสถ ปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๖๕ นิ้ว สูง ๑๒๖ นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ **พระปางนาคปรก** สมัยทวาราวดี (ลพบุรี) เนื้อหินทราย กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนโบราณวัตถุไว้ **รอยพระพุทธรบาทจำลอง** มีอายุการสร้าง ๑๐๐ กว่าปี **เกศเก่าพระพุทไธยาสน์**เก็บไว้ในวิหาร **พระพุทไธยาสน์** (หลวงพ่โต) สร้าง พ.ศ. ๒๔๑๓ ประดิษฐานอยู่ทางด้านทิศใต้ของวัด **เจดีย์**ย่อมุมไม้สิบสอง

▶ พระพุทธรูปหินทราย
ปางนาคปรก เป็นศิลปะแบบขอม
ซึ่งไม่ทราบประวัติความเป็นมา
อยู่คู่กับวัดสะท้อนมาอย่างยาวนาน
กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียน
โบราณวัตถุ โดยเคยถูกขโมย
ลักไปเมื่อปี ๒๕๒๓ แต่ก็ไม่สามารถ
เคลื่อนย้ายไปได้

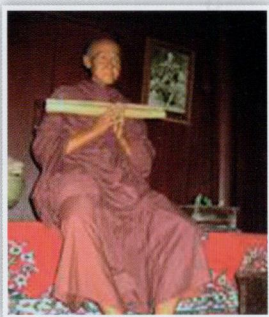
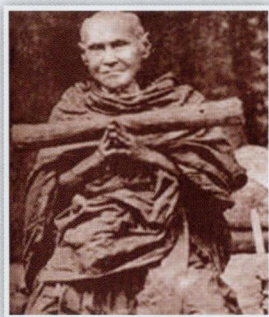
ห้องน้ำห้องสุขา พระครูปริยัตยาธิคุณ ได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นห้องน้ำ
ในระดับ ๕ ดาว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยได้รับรางวัลที่ ๑ ระดับภาค

ประวัติเจ้าประคุณ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ถือกำเนิดใน
แผ่นดินรัชกาลที่ ๑ ณ บ้านไถ่จัน ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าเรือ จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา เมื่อวันพฤหัสบดี เดือน ๕ ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปีมอก ตรงกับ
วันที่ ๑๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๓๓๑ สัมฤทธิศก จุลศักราช ๑๑๕๐

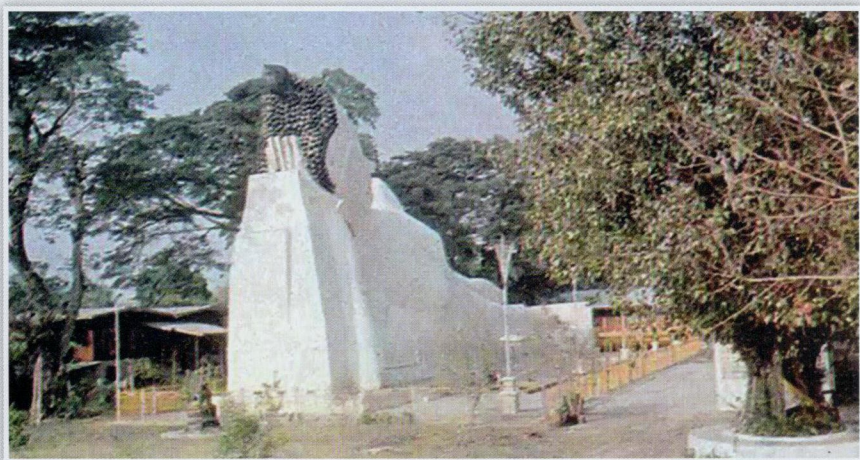

โยมมารดาชื่อ จุต โยมตาชื่อ ผล โยมยายชื่อ ลา ชีวิตในเยาว์วัย เมื่อโยมมารดาได้ย้ายถิ่นฐานจากบ้านโยมยายที่ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง มาอยู่ที่ตำบลบางขุนพรหม ได้มอบตัวให้เป็นศิษย์ของท่าน เจ้าคุณอรัญญิก (แก้ว) เจ้าอาวาสวัดอินทรวihar บางขุนพรหม เพื่อเล่าเรียนอักษรสมัย เมื่ออายุ ๑๒ ปี ได้บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดอินทรวihar เมื่ออายุครบ ๒๑ ปี เมื่อพุทธศักราช ๒๓๕๐ รัชกาลที่ ๑ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้อุปสมบทเป็นนาคหลวง ณ พระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยมีสมเด็จพระสังฆราช ญาณสังวร (สุข) เป็นพระอุปัชฌาย์ ให้นายว่า “พรหมรสี” ได้รับสมณศักดิ์ ดังนี้

๑. พระธรรมกิตติ
๒. พระเทพกวี
๓. สมเด็จพระพุฒาจารย์

เจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้า ถึงแก่มรณภาพในแผ่นดินรัชกาลที่ ๕ เมื่อ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘ ปีวอก จัตวาศก จุลศักราช ๑๒๓๔ ตรงกับวันเสาร์ ที่ ๒๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๑๕ เวลา ๒๔.๐๐ น. บนศาลาใหญ่ วัดบางขุนพรหมใน (วัดอินทรวihar) สิริอายุ ๘๔ พรรษาที่ ๖๔

การก่อสร้าง พระพุทธรูปไสยาสน์

ในปีพุทธศักราช ๒๔๑๓ ก่อนที่เจ้าประคุณสมเด็จพระ
พุทธาจารย์ (โต) จะมรณภาพ ๓ ปี สมเด็จพระโตมรณภาพเมื่อวันที่ ๒๒
มิถุนายน ๒๔๑๕ (ที่กรุงเทพฯ) ได้มาทำการก่อสร้างพระพุทธรูปก่อ
อิฐถือปูนปางพุทธรูปไสยาสน์ ณ หมู่บ้านที่ถือกำเนิดที่วัดท่างาม ปัจจุบัน
คือ วัดสะตือ ตำบลท่าหลวง อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ซึ่งพระนอนใหญ่มีขนาด ยาว ๑ เส้น ๖ วา สูง (ตั้งแต่พื้นถึงรัศมี) ๘ วา
ฐาน ยาว ๑ เส้น ๑๐ วา กว้าง ๔ วา ๒ ศอก หรือ ยาว ๕๒ เมตร

กว้าง ๙ เมตร สูง ๑๖ เมตร องค์พระโปร่ง เบื้องพระปฤษฎางค์ ทำเป็นช่องกว้าง ๒ ศอก สูง ๑ วา สถานที่ก่อสร้างองค์พระประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง ณ ที่ริมคูวัด ด้านตะวันออก ซึ่งอยู่ริมแม่น้ำป่าสัก

การบูรณะซ่อมแซม ครั้งที่ ๑ พระอุปฌาย์บัตร์ จนทโชติ อดีตเจ้าอาวาสกล่าวว่า พระนอนวัดสระต้อ สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๕ เมื่อปีมะเมีย (เวลานั้นท่านอายุได้ ๕ ขวบ) ว่า เจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าสุทนต์มณี (เวลานั้นท่านอายุได้ ๕ ขวบ) ว่า เจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าสุทนต์มณี ให้พวกทาสในตำบลดอนและตำบลอื่นช่วยกันสร้าง ก่อเตาเผาอิฐกันเองที่บริเวณหน้าพระนอน ใช้ระยะเวลาสร้างอยู่ประมาณ ๒ ปีจึงเสร็จ เมื่อสร้างพระเสร็จแล้ว ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าสุทนต์มณี ก็ได้ช่วยพวกทาสเหล่านั้นให้พ้นจากความเป็นทาสทุกๆ คน และว่าตั้งแต่สร้างพระมาเป็นเวลา ๕๐ กว่าปีแล้ว ยังไม่ปรากฏการบูรณปฏิสังขรณ์ องค์พระและสิ่งก่อสร้างปรักหักพัง ทรุดโทรมมาก ถึงปีจอ พ.ศ. ๒๔๖๕ ท่านได้เริ่มทำการปฏิสังขรณ์โดยว่าจ้างนายเรือง นางบาง ไวยฉาย อยู่บ้านท่าแดง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นผู้รับจ้าง และได้นายแปลง แหวนเพชร เป็นลูกมือก่ออิฐถือปูน เป็นผู้ช่วย ใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัวของท่านทั้งสิ้น ท่านไม่ได้บอกบุญเรียไร เป็นแต่ชาวบ้านผู้มีจิตศรัทธา ได้จัดหาซื้อปูนมาช่วยท่าน ถือว่าเป็นการบูรณะครั้งแรก ทำการบูรณปฏิสังขรณ์อยู่ ๔ ปี จึงแล้วเสร็จ เมื่อปีฉลู พ.ศ. ๒๔๖๘ ว่าสิ้นปูนขาวถึง ๖๕ เกวียน เฉพาะพระเศียรใช้ปูนขาวทั้งสิ้น ๑๐ เกวียน แต่ไม่ทราบที่ใช้เงินไปเท่าไร เพราะได้เงินมาได้ทำไปเรื่อยๆ หนึ่งปีต่อมาท่านได้จัดให้มีการประชุมนมัสการและปิดทองพระนอนในวันขึ้น ๑๓ - ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ และวันขึ้น ๑๓ - ๑๕ ค่ำ ในเดือน ๕ และกำหนดเป็นงานเทศกาลประจำปีตั้งแต่นั้นมา

การบูรณะครั้งที่ ๒ เกิดขึ้นเมื่อ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี และท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม กับคณะ เดินทาง มาปิดทองพระนอนวัดสะดือ เมื่อวันที่เสาร์ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีวอก พ.ศ.๒๔๙๙ ตรงกับวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๔๙๙ เวลานั้น พระนอนอยู่ในสภาพทรุดโทรมมาก ท่านนายกรัฐมนตรี มีจิตใจ ประกอบด้วยความศรัทธาอันแรงกล้า ได้จัดการปฏิสังขรณ์พระนอนใหม่ ทั้งองค์ โดยบัญชาการให้กรมโยธาเทศบาลอำนวยการปฏิสังขรณ์ใน ครั้งนี้ ปฏิสังขรณ์อยู่ ๓ เดือนจึงแล้วเสร็จ การปฏิสังขรณ์ครั้งนี้ขนาด ขององค์พระได้ลดจากขนาดเดิมไปมาก พระเศียรของเก่าชำรุดและ ปัจจุบันนำมาเก็บรักษาไว้ในวิหารหน้าองค์หลวงพ่อด

การบูรณะครั้งที่ ๓ เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ โดย พระครูพุทธไสยาภิบาล (หมึก อินทสโร) น.ธ. เอก เจ้าอาวาส ร่วมกับชาวบ้านบูรณะในระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน ๒๕ วันจึงแล้วเสร็จ จากคำบอกเล่าของพระครูพุทธไสยาภิบาล เมื่อเดิมเคยเห็นเสาศาลาครอบองค์พระนอนที่หลวงพ่อดำสร้างไว้ยังปรากฏให้เห็นอยู่ ๒-๓ ต้น เมื่อคราวบูรณปฏิสังขรณ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๙ โดยท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม พวกช่างกรมโยธาเทศบาลเห็นเสาดังอยู่ไม่ใช่ประโยชน์อะไร จึงพากันรื้อถอนทุบทิ้งเสีย ส่วนเตาเผาอิฐของหลวงพ่อดำ อยู่ใต้ต้นมะขามใหญ่ ท่านได้สั่งให้รื้อทิ้ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๐๔

การบูรณะครั้งที่ ๔ เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยพระอธิการทองคำ คัมภีร์ปัญญา (ทองคำ อินทโชติ) น.ธ. เอก อดีตเจ้าอาวาส ได้ร่วมกับชาวบ้านทำการบูรณะและทาสีน้ำองค์พระ

การบูรณะครั้งที่ ๕ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยพระมหาจำรัส คุตตสีโล อดีตเจ้าอาวาส ร่วมกับชาวบ้านทำการบูรณะและพ่นองค์หลวงพ่อดำเป็นสีทอง และได้เปลี่ยนเม็ดพระศกจากแก้วใส เป็นนิลอัดก้อน ใช้งบในการบูรณะ ๒,๘๔๕,๐๐๐ บาท โดย หจก.ประเสริฐอรชร

การบูรณะครั้งที่ ๖ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ พระครูปริยัตยาธิคุณ เจ้าอาวาสวัดสระต้อ ร่วมกับนายณรงค์ อ่อนสอาด รองผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และผู้อำนวยการศิลปากรที่ ๓ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำการบูรณะ โดยมีคุณกนกศักดิ์ ปิ่นแสง เป็นผู้จัดการทุนในการบูรณะ พร้อมด้วยประชาชนทั้งหลาย เริ่มบูรณะวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ รวมระยะเวลาการบูรณะ ๓๖๐ วัน โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด พัทธกร ใช้งบในการบูรณะ ๔,๕๕๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านห้าแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

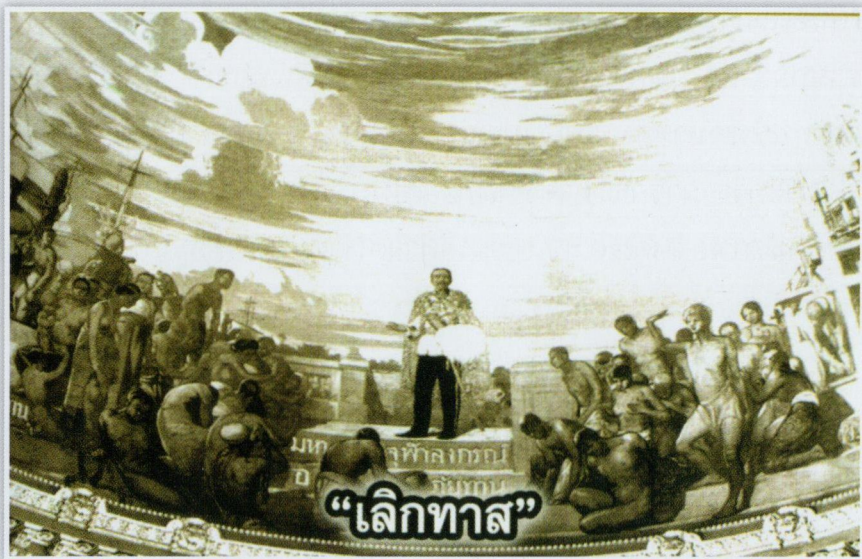
สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) กับการเลิกทาส

การก่อสร้างพระนอนวัดสะดือ สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๕ เมื่อปี
มะเมีย เจ้าประคุณสมเด็จพระโต ให้พวกทาสในตำบลไถ่จันและตำบลอื่น
ซึ่งเป็นทาสเชลยศึกที่ตกค้างถูกต้อนมาจากเวียงจันทน์ มินิवासถาน
อยู่ในตำบลไถ่จันและตำบลใกล้เคียงมานาน (ข้อเท็จจริงจากสำเนียง
ชื่อบ้าน เพราะคำว่า “ไถ่จัน” ไม่ใช่สำเนียงภาษาไทยภาคกลาง แต่
เป็นสำเนียงภาษาไทยภาคอีสาน ซึ่งมีภาษาพูดสำเนียงคล้ายภาษาลาว
เวียงจันทน์ ไถ่จันมีความหมายตามภาษาไทยภาคกลางว่า “ไถ่ใหญ่
มีลักษณะอ้วนสมบูรณ์” ไทยภาคอีสานเรียกไถ่ประเภทนี้เล่นๆ ติดปาก
ว่า “ไถ่บักจัน”) ช่วยกันสร้าง ก่อเตาเผาอิฐกันเองที่บริเวณลานวัด
ไถ่ตันมะขามใหญ่ ปัจจุบันตันมะขามใหญ่ยังอยู่ หน้าพระนอน
เจ้าประคุณสมเด็จพระโต ให้พวกทาสใช้แรงงานก่อเตาเผาอิฐ การก่อสร้าง
ใช้ระยะเวลารวดเร็ว สร้างอยู่ประมาณ ๒ ปีจึงแล้วเสร็จ

เมื่อสร้างองค์พระนอนเสร็จแล้ว ลุถึงปีพุทธศักราช ๒๔๑๔
เป็นวันอิสรภาพ ของบรรดาทาสที่เข้าช่วยมาสร้างองค์พระนอนให้

เป็นอิสรภาพ โดยท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้า ได้เป็นธุระติดต่อกับทาง
ราชการ ดำเนินการปลดปล่อยพวกทาสให้พ้นจากความเป็นทาส
ความปรารถนาของท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้า เป็นผลสำเร็จดังประสงค์
ทุกประการ การกระทำครั้งนี้นับเป็นปรากฏการณ์ใหม่เอี่ยมเหนือ
แผ่นดินสยาม คงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่ควรคู่บันทึกไว้เป็นหลักฐาน
เพราะผู้คนยุคนั้นเกือบทั่วโลก นิยมระบบทาสค่อนข้างเหนียวแน่น
และกว้างขวาง ลินคอล์น ประธานาธิบดีคนที่ ๑๖ แห่งสหรัฐอเมริกา
ประกาศเลิกทาสครั้งแรกในโลก เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๐๖
แต่ก่อนที่สังคมสหรัฐจะยอมรับนโยบายนี้ ได้เกิดสงครามกลางเมือง
เกี่ยวกับทาส อย่างดุเดือดรุนแรงเป็นเวลาหลายปี สุดท้ายลินคอล์น
ประธานาธิบดีคนที่ ๑๖ ผู้ริเริ่มในการประกาศเลิกทาส ถูกฝ่ายไม่เห็น
ด้วยลอบยิงถึงแก่ความตายในโรงละครแห่งชาติ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์
แห่งประเทศไทย สมัยดำรงพระยศ เป็นพระบรมโอรสาธิราชสยาม
มกุฎราชกุมาร องค์รัชทายาท ทรงเป็นศิษย์หัวแก้วหัวแหวนของท่าน
ประคุณสมเด็จพระเจ้า ได้เรียนอักษรสมัยในสำนักของเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้า
ศิษย์กับอาจารย์ ๒ ท่านนี้สนิทสนมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เมื่อพระองค์
ได้รับการราชาภิเษกเป็นพระเจ้าแผ่นดินแล้ว พระองค์ในฐานะเป็น
ศิษย์เอกในสมเด็จพระเจ้าประคุณฯ ก่อนทรงปฏิบัติงานใหญ่ระดับประเทศ
คือการประกาศเลิกทาส คงต้องปรึกษาหารือทางหนีทีไล่ ตลอดทั้ง
ขอความคิดเห็นและแนะนำเพื่อศึกษาสู่ทางจนเกิดความมั่นใจพระทัย
เพื่อเป็นการหยั่งปฏิกิริยาของชาวบ้าน ครั้นปฏิบัติการทดลองได้ผล
ไม่มีเหตุการณ์อะไรรุนแรงเป็นที่วิตก พระองค์จึงดำเนินการทันที

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกาศเลิกทาสเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๑๓ หลังท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าผู้เป็นอาจารย์สร้างพระนอนเสร็จ ๒ ปี (พระนอนสร้างแล้วเสร็จ ปี พ.ศ. ๒๔๑๔ เป็นวันที่บรรดาทาสที่ก่อสร้างพระนอนได้รับการปลดปล่อยอิสรภาพ) ประธานาธิบดีคนที่ ๑๖ แห่งสหรัฐอเมริกาประกาศเลิกทาสครั้งแรกในโลก เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๐๖

การประกาศเลิกทาสในเมืองไทย เบื้องแรกเป็นไปได้ยาก เพราะเจ้าของทาสส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกว่าจะยินยอมกันได้ ก็เสนอข้อต่อรองมากมายหลายประการ สงครามกลางเมืองทำท่าว่าจะเกิดขึ้น แต่เพราะพระพุทธเจ้าหลวงทรงมีวิจรรย์ญาณรอบคอบ ดำเนินพระบรมราโชบายอย่างสุขุมและประนีประนอม แบบผ่อนสั้น

ผ่อนยาว เหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งทำท้าวว่าไม่ค่อยดีแต่แรกจึงสงบบราบคาบ เป็นปกติ กว่าจะยอมรับกันได้กินเวลานานถึง ๓๖ ปี คือการประกาศ เลิกทาสได้เด็ดขาดสิ้นเชิง เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๔ อันเป็น รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และข้อสังเกตว่า ทั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั้งสองพระองค์ ได้ทรงเสด็จพระราชดำเนิน เยือน ณ วัดสระต้อ ซึ่งเป็นสถานที่ปลดปล่อยทาสครั้งแรกมาแล้วนั้น

การปลดปล่อยทาส ๒ ตำบลให้เป็นอิสรภาพ โดยท่าน เจ้าประคุณสมเด็จฯ ในปีพุทธศักราช ๒๔๑๔ ณ วัดสระต้อ ตำบลไถ่จัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แม้จะไม่ใช่เป็นการ แต่ก็ยังเป็นผลดีทางอ้อม คือเป็นแรงกระตุ้นเตือนให้มีการปลดปล่อยทาสทั่วประเทศในกาลต่อมา อนึ่ง การกระทำของท่านเจ้าประคุณสมเด็จฯ ครั้งกระนั้น ยึดหลัก อหิงสา มีเมตตาธรรมเป็นเบื้องหน้า ดำเนินกุสโลบายสุขุมลุ่มลึก ประกอบด้วยเหตุผลตามขั้นตอน จึงปราศจากอุปสรรคขัดขวางเป็น ปริวิต เพราะท่านมีสิ่งที่คนอื่นไม่มี ท่านสามารถทำในสิ่งที่คนอื่นทำไม่ได้ ท่านเป็นพระที่มีบุญบารมีมากล้นยากจะหาผู้อื่นใดทัดเทียม (คัดลอก จากหนังสือตำนานพระเครื่องสมเด็จและปฐมอัครกรรม รวบรวมโดย พระศรีวิสุทธิโสภณ* (เที่ยง อคฺคธมฺโม ป.ธ.๙) วัดระฆังโฆสิตาราม)

* ปัจจุบันเป็น “พระธรรมธีรราชมหามุนี” เจ้าอาวาสวัดระฆังโฆสิตาราม

บุคคลสำคัญ ที่มาเยือนวัดสระต้อ

- พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จนมัสการ
รอยพระพุทธรูป ๒ ครั้ง ที่วัดท่างาม (วัดสระต้อ) ราวปี พ.ศ.๒๔๓๑
และ พ.ศ.๒๔๔๙ (พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ ๕ ในจดหมายเหตุเรื่อง
เสด็จประพาสต้น ครั้งที่ ๒)

- พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนิน
มาเปิดเขื่อนพระราม ๖ พ.ศ. ๒๔๖๔ ณ ตำบลท่าหลวง

รอยพระพุทธรูปอายุเกิน ๑๐๐ ปี สร้างในสมัยใดไม่มีหลักฐานแน่ชัด

- จอมพล ป.พิบูลสงคราม มานมัสการเมื่อปี พ.ศ ๒๔๙๙
- สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (วาสน์ วาสนมหาเถระ) เสด็จมานมัสการองค์พระพุทธรูปไสยาสน์ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (วาสน์ วาสนมหาเถระ)
เสด็จมานมัสการองค์พระพุทธรูปไสยาสน์ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

- สมเด็จพระพุทธิโชติญาณ (พุ่ม สุวฑฺฒโน) วัดสุวรรณาราม บางกอกน้อย กทม. ทรงมาเป็นประธานการยกช่อฟ้าอุโบสถ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๓
- สมเด็จพระมหาธีราจารย์ (นิยม ฐานิสฺสโร) วัดชนะสงคราม เสด็จมาเป็นประธานพิธีฉลองการบูรณะองค์หลวงพ่อโต วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๖
- สมเด็จพระมหาธีรราชมงคลจารย์ (ช่วง วรปุณฺโญ) วัดปากน้ำ กทม. มานมัสการพระพุทธรูปไสยาสน์ และบูชาเคียวเก่าขององค์หลวงพ่อโต เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ (เป็นประธานพิธีพุทธาภิเษก)

เกศเกล้าพระพุทธรูปไสยาสน์ บูรณะเมื่อ
ปี ๒๔๙๙ เก็บไว้ในวิหาร

สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรปุณฺญ) วัดปากน้ำ กทม.
มานมัสการพระพุทธรูปไสยาสน์ และบูชาเศียรเกล้าขององค์หลวงพ่อดโต
เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ (เป็นประธานพิธีพุทธาภิเษก)

งานประจำปี วัดสระตึก

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีผู้มากราบไหว้ บนบาน เมื่อได้รับความสำเร็จ ก็แก้บนด้วยขนมจีนทั้งกระจาด โดยมีความเชื่อว่าเป็นของชอบของพวกราช เนื่องจากในสมัยที่ทำการช่วยสมเด็จสร้างพระนอน มักทำขนมจีนมาเลี้ยง พระพุทธไสยาสน์ (หลวงพ่อดำ) เป็นพระพุทธรูป

ที่มีขนาดใหญ่มาก มีอายุการสร้างที่ยาวนานกว่าร้อยปี ทางกรมศิลปากร ได้จดทะเบียนขึ้นเป็นโบราณสถาน เมื่อปี ๒๕๔๓ ปัจจุบันมีประชาชน จากทั่วสารทิศ เดินทางมาชมสักการกราบไหว้ มีการขอพรและโชคลาภ ต่างๆ ซึ่งมักจะประสบผลตามที่ตั้งใจขอไว้ มีการแก้บนด้วยการปิดทอง การนำอาหารคาวหวานมาถวาย ซึ่งจะต้องนำมาถวายก่อนเวลา ๑๒.๐๐ น. มีการรำกลองยาวไปรอบๆ องค์พระพุทธรูปไสยาสน์ตาม จำนวนรอบที่บนไว้ เคยมีผู้มาบนและประสบผลสำเร็จจึงรำแก้บนเป็น ๑,๐๐๐ รอบ (๑ รอบองค์พระนอน ยาวประมาณ ๑๒๒ เมตร)

การบนประชาชนจะนิยมบนเป็นเลขคู่ เช่น ๓ รอบ ๙ รอบ ๙๙ รอบ และใช้ธูปบน ๙ ดอก การเสี่ยงทายยกช้างเพื่ออธิษฐาน ทำนายโชคชะตาจะอยู่ในวิหารหน้าองค์หลวงพ่อโต ส่วนการตักบาตร

ข่าวสาร การเลี้ยงเซียมซี และการถวายสังฆทาน อยู่ในวิหารคู่ซึ่งติดแอร์ เย็นสบาย การนมัสการจะมีประชาชนมามากในวันเสาร์และอาทิตย์ ผู้ที่มานมัสการหลวงพ่อโตทางวัดได้จัดให้มีตลาดนัดในทุกวันอาทิตย์ เพื่อซื้อของในท้องถิ่นทั้งของรับประทานและของใช้ ส่วนสถานที่จอดรถทางเอกชนได้จัดบริการอำนวยความสะดวกในการรับฝากรถอยู่บริเวณหน้าวัดอย่างเพียงพอ

การเดินทางมาวัดสะดวกทางวัดได้อำนวยความสะดวกจัดทำป้ายบอกเส้นทางการเดินทางมาวัดอย่างทั่วถึง และขณะนี้กำลังดำเนินการก่อสร้างสะพานแขวนข้ามแม่น้ำป่าสักเชื่อมต่อกับวัดโกลน เพื่อให้คนเดินสัญจรไปมา บริเวณริมแม่น้ำป่าสักจะได้ชมบรรยากาศเขื่อนพระราม ๖ ซึ่งเป็นเขื่อนแห่งแรกในประเทศไทย ทุกท่านที่มาสามารถทำบุญให้อาหารปลาที่บริเวณท่าน้ำ นอกจากนั้นทางวัดได้จัดสร้างวัดถุมงคล เพื่อให้ทุกท่านที่มานมัสการพระพุทธไสยาสน์ได้บูชาวัดถุมงคลได้ที่ศาลาจำหน่ายวัดถุมงคล เพื่อนำกลับไปบูชาเพื่อเป็นสิริมงคลที่บ้าน การจัดงานประเพณีประจำปีทางวัดได้จัดให้มีงานเทศกาลประจำปีทุกๆ ปี ปีละ ๒ ครั้ง คือ กลางเดือน ๕ และกลางเดือน ๑๒ มีงาน ๓ วัน ๓ คืน (ขึ้น ๑๓-๑๕ ค่ำ) และในปัจจุบันทางวัดได้จัดทำบุญใหญ่เนื่องในวันคล้ายวันเกิดของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ในวันที่ ๑๗ เมษายน เป็นประจำทุกปี มีการเลี้ยงอาหารฟรีจากซุ้มอาหารที่ผู้มีจิตศรัทธานำมาบริการอย่างมากมาย

การเดินทาง

มาวัดสระต้อ

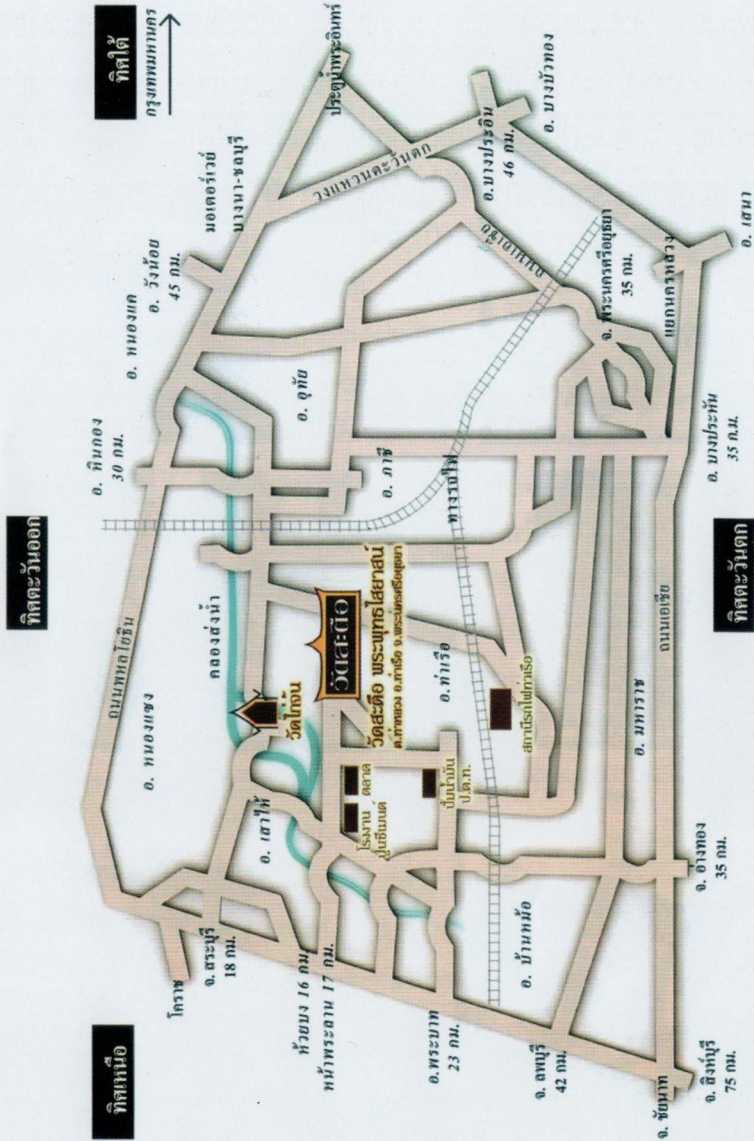
สามารถใช้ได้สองเส้นทาง คือ เส้นทางแรก ใช้ทางถนนพหลโยธิน ผ่านอำเภอวังน้อย เพื่อไปจังหวัดสระบุรี เมื่อถึงทางเลี้ยวเมือง ที่จะไป จังหวัดลพบุรีก็ให้ใช้ทางเลี้ยวเมือง แล้วไปเลี้ยวซ้ายที่ทางแยกไปอำเภอ เสาไห้ และให้วิ่งตรงไปยังอำเภอท่าเรือเพื่อไปเยือนพระรามหก และ จะเห็นป้ายบอกทางไปวัดสระต้อ ซึ่งไม่ไกลนัก หากอยู่ในวัดสระต้อและ ไปยืนที่ริมแม่น้ำป่าสัก จะมองเห็นประตูกั้นน้ำเขื่อนพระรามหกซึ่งเป็น เขื่อนแห่งแรกของประเทศไทย เส้นทางที่สองใช้ถนนสายบางปะอิน- นครสวรรค์ (ถนนสายเอเชีย) ผ่านทางแยกเข้าอยุธยาและเมื่อถึงทาง แยกไปจังหวัดอ่างทอง - อำเภอท่าเรือ ก็ให้เลี้ยวไปอำเภอท่าเรือ แต่ เส้นทางนี้จะไกลกว่าเส้นทางแรก คือจะต้องผ่านอำเภอมหาราชก่อน และเมื่อถึงอำเภอท่าเรือก็จะพบป้ายบอกทางไปวัดสระต้อ

ทางรถโดยสาร จากกรุงเทพฯ สถานีขนส่งหมอชิต ๒ (หมอชิต ใหม่) ขึ้นตัวช่องขายตัวอยุธยา ระยะทางจากกรุงเทพถึงอยุธยาประมาณ ๗๕ กิโลเมตร เมื่อถึงอยุธยาต่อรถไปลงที่อำเภอท่าเรือ แล้วต่อรถไป ลงที่วัดอีกที

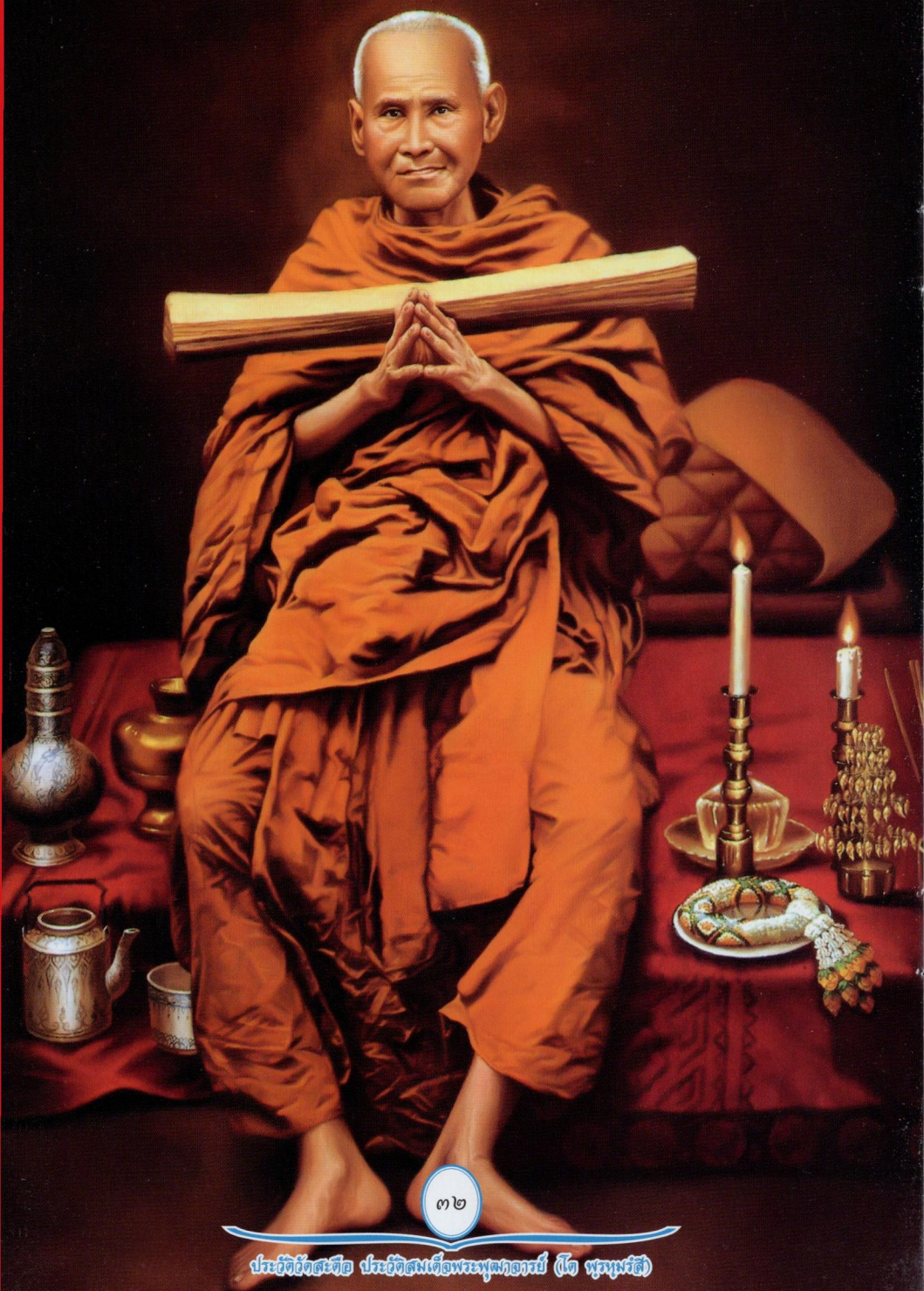
ทางรถไฟ ขึ้นรถไฟจากสถานีหัวลำโพง ผ่านสถานีดังนี้
กรุงเทพฯ - สามเสน - ชุมทางบางซื่อ - บางเขน - ทุ่งสองห้อง -
หลักสี่ - ดอนเมือง - รังสิต - เชียงราก - นวนคร - เชียงรายน้อย -
คลองพุทรา - บางปะอิน - อยุธยา - ชุมทางภาชี - หนองวิวัฒน์ -
ท่าเรือ ลงปลายทางสถานีท่าเรือแล้วต่อรถไฟที่วัดอีกที

แผนที่การเดินทางมาวัดสะตือ

วัดสระต้อ ต.ท่าหลวง อ.ท่าเรือ จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๓๐
โทร. ๐๘ - ๑๙๙๔ - ๒๗๖๓, ๐๘ - ๖๙๒๘ - ๕๗๔๖

๑ พระคาถาขึ้นมัญชร ๑

โดย สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ก่อนที่จะเจริญภาวนาให้ตั้งจิตให้เป็นสมาธิแล้วระลึกถึงเจ้าประคุณ
สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แล้วตั้งนะโม ๓ จบ

ส่วนบทนำข้างล่างนี้ ตามฉบับเดิมนั้นไม่มี ไม่ทราบว่ามีผู้ใดต่อเติม
เข้าไป บทนี้เป็นบทให้พรแก่ผู้อื่นของเจ้าประคุณสมเด็จพระโต ท่านใช้เวลา
ให้พรแก่พวกญาติโยมที่ไปหาท่าน ผู้ใดจะสวดด้วยหรือไม่ก็ไม่เป็นไร
แล้วแต่ความศรัทธา

**ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง
อตัลิกาเยกายะญายะ**

**ธนะกาโม ละเภ ธนัง
เทวานัง ปิยะตัง สุตวา**

แปลตามใจความว่า ผู้ปรารถนาบุตร ขอให้ได้บุตรสมความ
ปรารถนา ผู้ปรารถนาทรัพย์ จงได้ทรัพย์สมความปรารถนา และขอ
อัญเชิญเทวดาจงมาร่วมรับรู้อนุโมทนาให้เขาเหล่านั้นจงสำเร็จตาม
ความปรารถนาทุกประการ

๑. ขะยาสะนากะตา พุทธา
จะตุสัจจาสะกัง ระสัง
๒. ตัณหังกระทาทยะโย พุทธา
สัพเพ ปะติภูจฺจिता มัยหัง
๓. สีเส ปะติภูจฺจิตโต มัยหัง
สังโฆ ปะติภูจฺจิตโต มัยหัง

**เซตฺวา มารัง สะวาหะนัง
เย ปิณฺธุ นระสาสะภา
อัญญะวีระติ นายะกา
มัตถะเก เต มุนิสสะรา
พุทฺโธ รัมโม ทวีโลจะเน
อุเร สัพพะคุณากะโร**

๔. หะทะเย เม อะนุรุทโร
โกณฑัญญโณ ปิฎฐิภาคัสสัมมิง
๕. ทักขิณเณ สะวะเน มัยหัง
กัสสะโป จะ มะหاناโม
๖. เกสะโต ปิฎฐิภาคัสสัมมิง
นิสินโน สิริสัมปันโน
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง
๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ
เถรา ปญฺจะ อิเม ชาตา
๙. เสตาสีติ มะหาเถรา
เอตาสีติ^๒ มะหาเถรา
ชะถันตา สีละเตชณะ
๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ
ระชัคคัง ปังคะโต อาสิ
๑๑. ชันธะโมระประริตตัญจะ
อากาเส จะทะนัง อาสิ
๑๒. ชินาณ^๓วะระสังยุตฺตา
วตะปิตตาทิสัญชาตา
๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ
วะสะโต เม สะกิจเจนะ
- สาริปุตโต จะ ทักขิณเณ
โมคคัลลานโณ จะ วามะเก
อาสุง อานันตะราหุลา^๔
อุภาสุง วามะโสตะเก
สุริโยวะ ประกังกะโร
โสภิตो มุนิปุณฺคะโว
มะเหสี จิตตะวาทะโก
ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
อุปาสีถันนทะสึะลี
นะลาญฺเฏ ตีละกา มะมะ
วิศา ชินะสาวะกา
ชิตะวันโต ชีโนระสา
อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ทักขิณเณ เมตตะสุตตะกัง
วามะ อังคุลิมาละกัง
อากุณฺณากุญฺเฐสุตตะกัง
เสสา ปากะระสัณฐิตา
สัตตปปากะระลังกะตา
พาหิรัชฌัตตูปัททะวา
อะนันตะชินะเตชะสา
สะทา สัมพุทฺธะปัญฺชะเร

๑๔. ชินะปัญฺหะระมัชฌิมฺหิ

วิหะรันตัง มะหีตะเล*

สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปฺริสาสะภา

๑๕. อิจเจวะมันโต สุกฺคโต สุรักโข

ชินานุภาเวนะ ชิตุปฺปทะโว

ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโก

สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย

สัทธัมมานุภาวะปาโลโต

จะรามิ ชินะปัญฺหะเรติฯ

(ชินะปัญฺหะระคาถา นิฏฐิตา)

ฉบับถูกต้องตรวจตามไวยากรณ์โดย

พระธรรมธีรราชมหาวิทยาลัย (เทียบ อคฺคธมฺโม ป.ธ.๙) วัดระฆังโฆสิตาราม

หมายเหตุ ๑. อาสูง เป็นพหูพจน์ อนันนทะราหุลา จึงต้องเป็นพหูพจน์ตาม ส่วนมากพิมพ์เป็น อาสูง อนันนทะราหุโล ซึ่งผิดไวยากรณ์

หมายเหตุ ๒. เอตาสีติ เท่ากับ เอเต บวก อะสีติ เป็นโลปสระสนธิ คือ ลบ เอ ที่ เเต ออก คงเป็น เอตะ แล้วนำไปเชื่อมกับ อะสีติ รัสสระ ๒ ตัวรวมกัน ต้องทิ้งะ คือ ทำให้มีเสียงยาว จึงเป็น เอตาสีติ ดังกล่าว แปลว่า “พระมหาเถระ ๘๐ เหล่านั้น”

หมายเหตุ ๓. ชินะ บวก อาณา เท่ากับ ชินาณา และ อาณา แปลว่า “อำนาจ” ส่วนมากพิมพ์เกิน เป็น ชินานานา ซึ่งไม่รู้แปลว่าอย่างไร

* อ่านออกเสียงว่า มะหีตะเล

ประวัติ

พระพุทธโศภิต

วัดสระต้อ	ชื่อนี้	มีประวัติ
ไต่บันได	มีมา	น่าฉงน
เป็นวัดเก่า	เล่าแก่	แน่พิภพ
อยู่ตอนบน	เหนือวัด	ปัจจุบัน
มีไม้ใหญ่	ไต่ขึ้น	สระต้อต้น
เป็นมงคล	ตลนิมิต	คิดเสกสรร
จึงได้นาม	ตามนิมิต	ที่ติดกัน
เล่าผูกพัน	เป็นประวัติ	“วัดสระต้อ”
ครั้นล่วงกาล	นามนม	ส่มเต้าท่าน
พุทธาจารย์	เรื่องสั้น	คนนับถือ

สร้างพระใหญ่	ไสยานัน	ราษฎรระปือ
ไต้นามชื่อ	“หลวงพ่โต”	โซ่วเก็บรติคุณ
เป็นอนุสรณ์	ตอนกำเนิด	เกิดที่นั่น
เป็นสำคัญ	เครื่องหมาย	ไต้เกือหนุน
หวังจะเสริม	เพิ่มบารมี	ที่เป็นบุญ
จึงลงทุน	สร้างพระใหญ่	ไวัหลายองค์
ครั้นต่อมา	วัดสะตือ	ไต้รือย้าย
มาตั้งใหม่	ใกล้องค์พระ	ตั้งประสงค์
แล้วเปลี่ยนชื่อ	สือนาม	ตามจำนง
หมายเจาะจง	ตรงว่า	“วัดท่างาม”
ให้สอดคล้อง	ต่อนาม	ตามตำบ
เป็นอนุสรณ์	ต่อเนื่อง	เรื่องช้วนขำ
“วัดสะตือ”	ชื่อเปลี่ยนมา	“วัดท่างาม”
เป็นข้อความ	ตามเค้า	เขาเล่ามา

ครั้งต่อมา	ราชะ	มหาราช
องค์พระบาท	จอมมดินทร์	ปิ่นเกษา
“พุทธเจ้าหลวง”	จอมรัฐ	“ขัตติยา”
ได้ผ่านมา	ไหว้พระบาท	นมัสการ
จึงแวะไหว้	“พระไศยสาสน์”	กราบมาทพระ
ปัสสาวะ	พอใจ	โนสถาน
ถึงสองครา	น่าชม	พระสมภาร
จึงได้จาร	จาริก	ผนึกนาม
แล้วได้ชื่อ	ถือนาม	ตามนิมิต
เปี่ยมบพิตร	ภูมินทร์	ปิ่นสยาม
เป็น “ท่าหลวง”	ปวงประชา	ว่าคล้ายตาม
สมญานาม	ปรากฏแก่	แต่จอมพงศ์
“วัดสระต้อ”	หรือ “ท่างาม”	นามท่าหลวง
ชนทั้งปวง	รู้ดี	มิเผลอหลง

เรียกหมุนเวียน	เปลี่ยนไป	ไม่มั่นคง
เจตจำนง	ผันแปร	ไม่แน่นอน
ปัจจุบัน	นั้นไซ้	ไซ้เรียกกลับ
หนีไปรับ	“วัดสะตือ”	ชื่อครั้งก่อน
เป็นนิमित	มงคลนาม	ตามสุนทร
ปวงนิกร	ยอมรับ	นับว่าดี
อาร์มภบท	รจนา	มามากโข
หลวงพ่อตี	มรณภาพ	ตรามสุขี
อนุสรณ์	วัดสะตือ	คือความดี
ประจำชี	รู้เช่น	ได้เห็นจริง
ขอม้อนรอม	ถอมหลัง	อีกครั้งหนึ่ง
ไม่รตได้ฟัง	สนใจ	ทั้งซ้ายหญิง
จักเฉลย	เผยประวัติ	จัดอ้างอิง
ความตามจริง	ที่กล่าว	เล่ากันมา

หลวงพ่อโต	วัดสะตือ	นี้สือต้น
ชนหมื่นพัน	โตเหินือ	เขื่อนักหนา
ต่างเคารพ	นมไหว	ใจศรัทธา
หวังบูชา	ชื่นชม	โนสภาร
เป็นพระนอน	ใหญ่พอ	ก่อด้วยอิฐ
ตั้งสถิต	เด่นหรู	ดูตระหง่าน
เป็นพระมาว	ใหญ่ล้ำ	ตามตำนาน
มาวระมาน	หนึ่งเส้น	เค้ะหกวา
สูงแมตวา	น่าดูชี	มิใช่น้อย
กว้างนิตน้อย	สืบแมตศอก	ขอบอกว่า
มาวที่สุด	โนประเทศ	เขตพารา
เป็นบุญตา	ของพวกเรา	เฝ้าคอยชม
ใช้เวลา	สองปี	ที่สร้างก่อ
จึงเติมต่อ	เรียบร้อย	ค้อยเสร็จสัณ

ปีสอง - สี่	หนึ่ง - สาม	ยามอุดม
จึงได้ชม	บูชา	พระไศยาสัน
ล่วงเวลา	ห้าสิบปี	ที่ผ่านพ้น
ต้องขาดคน	มูรณะ	นำอนาถ
คงชะรอย	ปล่อยปละ	พระไศยาสัน
จึงได้ขาด	เหลียวแล	แม่เลี้ยงน่าน
ดุติถิ	ปีศก	ถึงหกห้า
เกิดศรัทธา	แรงใจ	มีงไฟศาล
“หลวงพ่อนัตติ”	หัวแรง	จัดแจงงาน
วางโครงการ	มูรณะ	กะฟั้นฟู
แล้วเห็นห่าง	ว่างเว้น	มาหลายปี
ดุถึงปี	เก่าเก่า	เข้ามาสู่
เหมือนกุศล	ตลใจ	ได้อุ้มชู
สงให้รู้	ยอดคน	จอมพล ป.

เดือนสิบสอง	วันเสาร์	เนาสวัสดิ์
โนนมีส	ปีติ	มิหวันหนอ
จึงมุ่งมาด	ปรารภนา	หารีรอ
ไม่ย่อท้อ	ยอมทน	ต้นต้นมา
ถึงเหน็ดเหนื่อย	เมื่อขล้า	หาได้คิด
เพราะดวงจิต	หมายมาด	ปรารภนา
ท่าน ๆ พณฯ	กะท่านหญิง	มิ่งภรรยา
ชวนกันมา	ชูชิต	แล้วเปิดทอง
เกิดเสื่อมใส	ศรัทธา	ปล้ำทะ
วิริยะ	หวังผล	ดลสนอง
เหมือนบุญนำ	ทำไว้	ได้ประคอง
จิตหวังปอง	กุศล	ดลแรงใจ
จึงสั่งให้	กรรมโยธา	เทศบาล
ดำเนินการ	บูรณะ	องค์พระใหม่

าพณฯ ท่าน	มีบัญชา	มาฉิมไว
แต่นั้นไซ้	จึงเสร็จ	สำเร็จงาม
มีจุมนั้น	สมบูรณ์	เป็นศูนย์สงบ
มีระชาชน	คนเคารพ	กันล้นหลาม
มีเทศกาล	งานปี	อันดีงาม
ทุกเขตคาม	รู้ทั่ว	ทุกตัวคน
ขึ้นสืบสาม	ตามสืบสี่	และสืบห้า
คือเวลา	เริ่มงาน	การกุศล
เดือนสิบสอง	และเดือนห้า	น้ำไม่ยด
สารชน	เหนือใต้	หลังไหนนอง
ถ้าผู้ใด	ใครไม่เคย	เคยสองแคว
เสนอแนะ	บอกขาน	ท่านทั้งผอง
ได้กุศล	ดลสนุก	ทุกท่านอง
เชิญปิดทอง	หลวงพ่อโต	“วัดสระต้อ”

บรรยายความ	ตามพรรณา	มากี่มาก
ถ้าแผ่นดินหาก	พร้อมไป	อย่าได้ถือ
ดำเนินความ	ตามเค้า	ที่เล่าสื่อ
ให้มิช่อ	โต้งต้ง	ทั้งเมืองไทย
ถ้าแผ่นดินว่า	ความดี	จะมีเกิด
ก็ขอเทิด	นมทน	พูนยกให้
แต่สมเด็จ	พุทธาจารย์	ท่านเกรียงไกร
จงครรไ	ทิพย์สถาน	พิमानเทอญฯ

สละ จุลวรรณ ผู้ประพันธ์

พระตั่ง ปี ๑๓

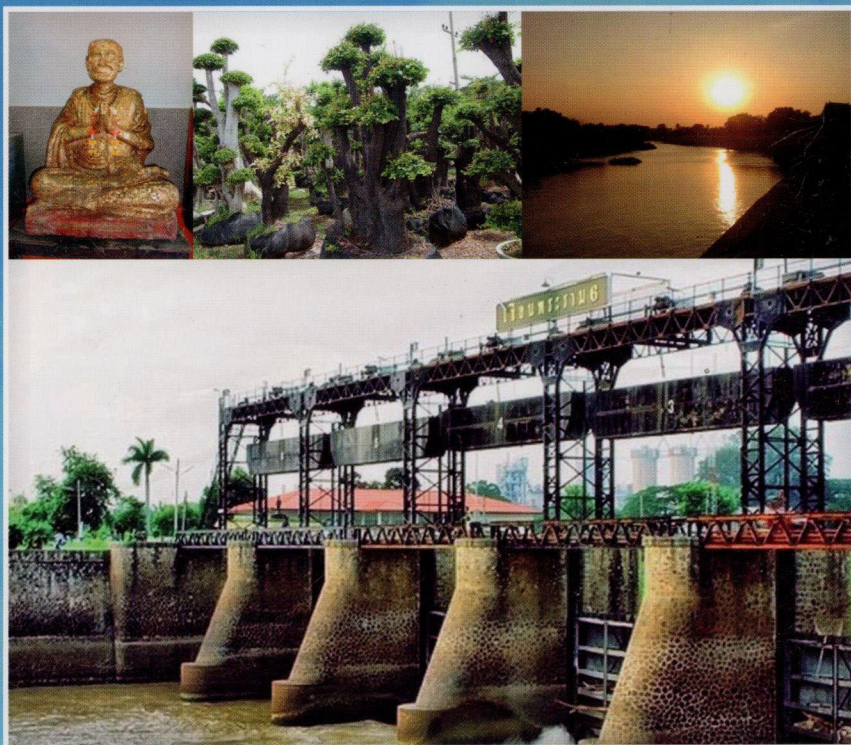
พระยาม ปี ๕๔

พระครูปริยัตยาธิคุณ
เจ้าอาวาสวัดสะตือ เจ้าคณะอำเภอท่าเรือ
โทร. ๐๘๑-๙๙๑-๒๗๖๓

“ถิ่นกำเนิดหลวงพ่อโต
เขื่อนสายน้ำนามป่าสัก

แดนตะโกตัดงาม
วิวสวยนักเขื่อนพระรามหก”

คำขวัญอำเภอท่าเรือ

พิมพ์ที่ บริษัท รุ่งเรืองวิริยะพัฒนาโรงพิมพ์ จำกัด

106/204 หมู่ 4 ซ.รามอินทรา 68 ถ.รามอินทรา แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ 10230

โทร. 0-2517-7445, 0-2918-0192-3, 0-2918-1336, 0-2918-1338-9, 0-2918-1171-2, 0-2540-7860

โทรสาร 0-2917-9072, 0-2918-1218 มือถือ 081-446-5071, 081-666-0797, 089-784-8758, 089-789-3226

E-mail : viriya999@gmail.com, viriya_999@yahoo.com

Website : www.rvpprinting.com